

er sket. Allerede i 1924 blev der, om jeg husker ret, fra de fleste Ordføreres Side i Landstinget netop gjort Henstillinger vedrørende den tilsvarende Paragraf i det Forslag, som Hr. Jørgen Christensen havde fremsat, fordi man der bl. a. fra Venstres Side ikke var helt sikker paa, om det var rigtigt at kræve en Forhøjelse af Mindestaktiekapitalen. Der kan naturligvis være delte Meninger om dette, og det er jo et Spørgsmaal, der kan overvejes, men personlig er jeg af den Opfattelse, at det vist ikke er rigtigt i disse Tider at stramme Fordringerne til Aktiekapitalens Størrelse. Det forekommer mig, at naar man ved Statsstøtte f. Eks. opretter det ene lille Landbrug efter det andet, saa vil det ikke være ganske rigtigt, naar vi her, hvor det drejer sig om private Erhverv, der skal oprettes uden nogen som helst Statsstøtte, hvor vi altsaa blot skal skabe Lovrammerne, indenfor hvilke Aktieselskaber kan oprettes, strammer Fordringerne stærkere, saaledes at den lille Bedrift faar vanskeligere ved at blive sat i Gang. Og jeg er egentlig mest tilbøjelig til at mene, at vi skal blive staaende ved den Bestemmelse, der staar i den nuværende Lov, bl. a. netop i den Tid, vi lever i, Elektricitetens Tidsalder, som medfører, at der meget let kan oprettes smaa Virksomheder, saaledes at mangen mindrebedmidlet Mand, der ikke har let ved at rejse Kapital, kan betjene sig af Aktieselskabsformen, og han vil have betydelig lettere ved at skaffe sig den fornødne Kapital, naar det kun drejer sig om 5 000 Kr. — for saa vidt han kan klare sig med det —, medens Vanskelighederne vilde taarne sig op, hvis han f. Eks. skulde skaffe en Kapital af 10 000 Kr. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg haaber, vi kan blive staaende ved den Bestemmelse, vi har nu.

Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der ved denne Bestemmelse er tænkt paa, at man skulde hindre Proforma-Aktieselskaber. Ja, jeg ved ikke, hvorfor det skulde være lutter Proforma-Aktieselskaber, der her skulde være Tale om; vi taler jo ikke om Proforma-Landbrug, fordi vi opretter Husmandsbrug, og der er heller ikke nogen Grund til at tro, at et Aktieselskab med en Aktiekapital paa 5 000 Kr. snarere skulde blive et Proforma-Selskab end et Aktieselskab med f. Eks. 10 000 Kr. Derfor vil jeg meget advare imod, at man med en saadan Motivering stiller større Krav til Aktiekapitalens Størrelse. Det er muligt, at man kan fremføre andre

Grunde, men i hvert Fald har de Grunde, der er fremført af den ærede Ordfører og den højtærede Minister, for mig ikke været tilstrækkelige til, at jeg kan forandre det Syn, jeg har paa denne Bestemmelse. Men der er jo, som den ærede Ordfører bemærkede, og om det ogsaa fremgaar af Forelæggelsestalen og af Bemærkningerne, givet en Bemyndigelse til Ministeren til at dispensere fra denne Bestemmelse, og den højtærede Minister pegede i sin Forelæggelsestale i saa Henseende paa de kooperative Foretagender og mente, at der her i visse Tilfælde vilde være Anledning til at gaa ned til en Aktiekapital paa 5 000 Kr. Men naar dette skal være paa sin Plads overfor kooperative Foretagender, er det mig fuldkommen umuligt at se, at det ikke ogsaa skulde kunne være paa sin Plads overfor Enkeltmand, naar han ikke har Brug for nogen større Kapital for at drive en lille Virksomhed. Det fremgaar imidlertid ikke af Lovforslaget og heller ikke af den højtærede Ministers Tale, at det ogsaa skal gælde i dette Tilfælde; det er kun de kooperative Foretagender, der her er tænkt paa.

Jeg skal derefter vende mig til §§ 13 og 27, det er de Paragraffer, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa pegede paa, og hvor det drejer sig om Indbetaling af Kapitalen. Jeg maa dog gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at han vistnok forvekslede lidthier. Det forekom mig, at den ærede Ordfører i Forbindelse med § 13 talte om, at Folk skulde have indbetalt Halvdelen af Aktiekapitalen. Det er dog ikke nogen Nødvendighed. Det, det drejer sig om i Henhold til § 13 i Forslaget, er, at Halvdelen af Aktiekapitalen skal være indbetalt, forinden Aktieselskabet kan registreres, medens det med Hensyn til § 27 drejer sig om den enkelte Person, og det har ikke noget med § 13 at gøre. I Forslaget af 1923—24 havde man — og det gælder ogsaa den gældende Lov — sat Mindestekapitalen, der skulde være indbetalt, til 25 pCt. af den tegnede Kapital; naar disse 25 pCt. var indbetalt, skulde Selskabet kunne registreres. Det er denne Fordring, den højtærede Minister her strammer, idet der i Henhold til § 13 kræves 50 pCt., altsaa det dobbelte. Jeg er ikke sikker paa, at det stramme Pengemarked og den Tid, vi gaar i Møde, hvor det vil blive vanskeligere og vanskeligere at skaffe Penge, er egnet til paa dette Punkt at sætte Fordringen op til det dobbelte, tværtimod tror jeg, at det vilde være mere fornøftigt, at man kunde registrere et Selskab efter de nugældende Bestemmelser; naar den Bank, Selskabet søger Forbindelse